

הקצינה שהרסה לערפאת את המוקטעה

בלב המתחם של ערמאת, כשהדחפורים מועלים במלוא העוצמה, עמדה קצינת המבצעים טליה (23) וניהלה את מבצע ההרס. „זה לא קל“, היא מספרת ל„ידיעות אחרונות“, „עבדנו תחת אש, שלושה ימים רצופים לא ישנתי, אבל זה לא ממריע לי: אני עושה את העבודה עם הרבה מוטיבציה“. רוני שקד, עמוד 5

ל
נגד
יא
כה
זאת „מכתב
בעלה של
טולחת
עליו, אך
ם מעדותה
י, עמוד 12

לב

טליה

ב"שנות טובות" של שנות הששים נשאו חיילות ניר הודיות נאות בתסרוקת בננה מתוחה פרופיל מבט נועז ומרגיע אל האופק. אבל טליה עייפה קצת. כל כובד משקל האפוד והתת-מקלע, שלושה לילות בלי שינה ושמש קיץ קופחת מרככים אותה. שיערה אסוף כראוי, אף שברשלנות מסוימת, החיוך שלה מלא סיפוק ובכל זאת מעט יגע, עיניה עירניות עדיין אך כבר שקועות קמעה. ידיה מבקשות מנוחה על איזה אביזר, כתפה השמאלית שמוטה וראשה נוטה ימינה, מחפש מרגוע.

ולעומת זאת, המצלמה הכזיבה והמעבדה לא יכלה לה. האלוף יצחק מרדכי, מימינה על אותו עמוד שער, נותן בה מבט בוחן חד וברור, ואילו טליה - לא בפוקוס. הטשטוש מעיק. הפרטים, הנבלעים ממילא בצל העמוק מדי של חזית התמונה, ברורים עוד פחות. הצבעים שלא התרכבו כהלכה והנסיון לתקן בהם תיקונים יוצרים סביבה הלה ומשווים לה מראה של מגזרת נייר. הצבעוניות המשונה - כחולה וכתומה - ממקמת אותה באזור דמדומים של מדע בדיוני, מפני הירח שלה תואמים את הנוף הטרשי מאחור. טליה המשוכפלת, טליה הפוסט-אנושית.

מאיזה מין היא טליה? יש לה ראש של אשה וטורסו של מכונת מלחמה. אמאזונה, פנתסיליאה זו, מאיימת על הסדר הגברי והוא מתגונן בהתקפה משוכללת: הקצינה (לא סתם. קצינה-אשה) שהרסה (מסוגלת אפילו היא להרוס) לערפאת את המוקטעה. בהעתקה מהפכת מזהירה של הסיפור המיתולוגי, אשר

בו הוכנעה פנתסיליאה בידי אכילס שפצע אותה אנושות והתאהב בה אנושות, נרקמת כאן קרבה של שיתוף גורל בין המנצחת למנוצח: אשה, ערבי.

דלז וגואטרי כותבים על אי אפשריותו של הקשר: אכילס, איש המלחמה בשירותו של אגממנון, מתייצב מול אנשי המדינה אודיסיאוס ואגממנון, אך מנקודת מבטה של פנתסיליאה הוא איש מדינה דיו כדי למנוע את מימוש תשוקת המלחמה אתו. והנה טליה - אמזונה ואכילס גם יחד - ממחישה כיצד הקשר הזה אפשרי דווקא. אלא שהיא, תלמידה חרוצה של פרויד וגם של לקאן, לכאורה נעדרת את העיקר - את התשוקה המינית האוטנטית. טליה, חי"רניק מצוי, מאששת את תסביך הסירוס. היא גם רוצה כלי-זין, זה הכל.

אבל עולה גם אפשרות אחרת: ייתכן שטליה היא בעצם בוץ' (והשפם, אם היה, נפל בלהט הקרב או שנאלצה לגלח אותו בפקודת רס"ר המשמעת), וזו דרכה להתל בהבחנות המיגדריות. טליה, גיבורה, מתקוממת מול מורשת מוצקה ומתמשכת של מיליטריזם שוביניסטי.

ידיעות אחרונות ממחר לחסל את האופציה הזו באבה. במקום של העיתון טליה מוכרחה להיות אשה ברורה, לשם ערפאת: יושב לו ערפאת במוקטעה, במדים, עם אקדח, וחושב שהוא איש מדינה. אבל ססרא זה, אבימלך זה, איננו אפילו איש מלחמה.

אחר כך, בהאג, טליה - מאופרת ולבושה ומונצחת כהלכה - תדע על מי עוד להצביע.